

(тварини) та проаналізуємо прийоми його перекладу.

“Once there was a young lion and his name was – well, I don’t really know what his name was because he lived in the jungle with a lot of other lions and if he did have a name it certainly wasn’t a name like Joe or Ernie or anything like that. No, it was more of a lion name like, oh, maybe **Grograph** or **Ruggrrg** or **Grmmff** or **Grrrrr**” [7, с. 9]; – «Жив собі колись молодий лев і звали його... власне, я не знаю, як його звали, бо він жив у джунглях з багатьма іншими левами і якщо він і мав ім'я, то це, звісно, не було таке ім'я, як Джо чи Ерні, чи ще якесь таке. Ні, це було якесь левистіше ім'я, наприклад, **Грограф** чи **Раггргг**, чи **Грммфф**, чи **Грррр**» [4, с. 9].

У цій цитаті автор вдається до відтворення звуконаслідувальних зоонімів, в основі яких лежить імітація лев'ячого рику. Із запропонованих варіантів імені головного персонажа твору стає зрозумілим, що, на думку Ш. Сільверстейна, лев'ячий рик можна передати за допомогою приголосних [r] та [g]. Оскільки в українській звуконаслідувальній традиції цей звук передається за допомогою аналогічних приголосних («ричати»), транскрибоване відтворення англійських зоонімів в українському перекладі є функціонально виправданим.

На іншому прикладі розглянемо ще один досить поширений тип ономатопей – natural (природа): «*And he cannot take a bath – so just lets the water run*» [6, с. 134]; – «Не може скупатись – просто вода **струменить**, коли він вмикає кран» [5, с. 134].

Приклад яскраво ілюструє явну невідповідність ономатопей мови оригіналу звуконаслідувальним одиницям мови перекладу. Перекладач вдається до прямої ономатопеї та за своєї ініціативи перекладає полісемічне дієслово *run*, як «**струменить**», аби читач зміг уявити звук води та уявити образ.

Таким чином, у ході дослідження було виявлено, що при перекладі творів «Лафкадіо – лев, який не злякався мисливців» та «Де закінчується тротуар» перекладач вдавався до різних шляхів перекладу, а саме до еквівалентного способу перекладу ономатопей та перекладу звуконаслідувальної лексики шляхом створення нових слів. Перекладач намагався притримуватися адекватності перекладу, тим самим зберігаючи сенс і адаптуючи художні тексти для читачів.

Список літератури

1. Арнольд І.В. Лексикологія сучасної англійської мови / І.В. Арнольд. – М.: Видавництво літератури на іноземних мовах, 1959. – 351 с.
2. Воронін С.В. Англійські ономатопеї: фоносемантична класифікація / С.В. Воронін. – СПб.: Гелікон Плос, 2004. – 328 с.
3. Лінгвістичний енциклопедичний словник [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sum.in.ua/s/linghivistychny>
4. Сільверстейн Ш. Де закінчується тротуар / Шел Сільверстейн; пер. з англ. Тараса В'єнца, Галини Михайлівської, Зоряни Лісевич, Галини Ільницької, Володимира Чернишенка, Наталії Безонової. – Тернопіль: Богдан, 2011. – 192 с.
5. Сільверстейн Ш. Лафкадіо. Лев, який не злякався мисливців / Шел Сільверстейн; пер. з англ. О. Негребецького. – Львів: Добра Читальня: Видавництво Старого Лева, 2009. – 112 с.
6. Silverstein S. Lafcadio, the lion who shot back / Shel Silverstein. – USA: HarperCollins, 1991. – 112 с.
7. Silverstein S. Where the sidewalk ends / Shel Silverstein. – New York: HarperCollins, 1974. – 190 с.

Науковий керівник: Струк І.В.,
канд. філол. наук, ст. викладач